

List do Hebrajczyków

Rozdział 12

1. Dlatego my, mając tak wielką, otaczającą nas rzeszę świadków, odłóżmy na bok wszelki ciężar oraz łatwo otaczający nas grzech i dzięki wytrwałości biegnijmy w ustalonej dla nas walce. 2. Patrzmy z daleka na Jezusa, sprawcę i wypełnielcę wiary, który z powodu znajdującej się przed nim radości wytrwał krzyż, zlekceważył hańbę, oraz usiadł na prawicy tronu Boga. 3. Porównajcie sobie tego, który wśród grzesznych, cierpliwie zniósł bunt względem siebie, abyście uwalniani, nie utrudzili waszych dusz. 4. Jeszcze się nie przeciwstawiliście, walcząc aż do krwi wobec grzechu. 5. Zapomnieliście też o zachęcie, która jest wam przedkładana jako dzieciom: Moje dziecko, nie lekceważ karcenia Pana, ani nie bądź bez sił, kiedy jesteś przez niego doświadczany. 6. Bo kogo Pan miłuje tego uczy, a każde dziecko, które przyjmuje to ćwiczy. 7. Jeśli znosicie to wychowywanie dzieci, Bóg jest wam dany jako dzieciom; bo co to za dziecko, którego ojciec nie uczy? 8. Zaś jeśli żyjecie bez wychowywania, którego wszyscy stali się uczestnikami, zatem jesteście nieślubnymi, a nie dziećmi. 9. Wcześniej mieliśmy jako wychowawców ojców naszej cielesnej natury i ich szanowaliśmy; czyż nie daleko bardziej winniśmy być posłuszni Ojcu duchów, abyśmy żyli? 10. Gdyż tamci wychowywali na niewiele dni, według tego, jak im się wydawało; zaś Ten wychowuje dla korzyści, aż do otrzymania swojej części Jego świętości. 11. A każde wychowywanie przeciw temu, co jest obecnie, nie wydaje się być radością, ale udręką. Ale potem wydaje pokojowo usposobiony owoc sprawiedliwości tym, którzy są przez nie wyćwiczeni. 12. Dlatego przywróćcie do dobrego stanu zwisające ręce i osłabione kolana. 13. Czyńcie waszymi nogami proste ścieżki, aby to chrome nie zboczyło, ale bardziej zostało uleczone. 14. Ubiegajcie się o pokój ze wszystkimi oraz o uświęcenie, bez którego nikt nie zobaczy Pana. 15. Doglądajcie, aby ktoś nie był pozostawiony w tyle, z dala od łaski Boga i by jakiś korzeń gorzkości rosnąc wzwyż się nie rozplecił, i by przez niego wielu nie zostało skalanych. 16. Aby ktoś nie był nierządny, albo nie poświęcony Bogu jak Ezaw, który za jeden pokarm, oddał swój przywilej pierworództwa. 17. Bowiem wiecie, że gdy później chciał uzyskać błogosławieństwo, został uznany za niegodnego; gdyż nie odkrył pozycji skruchy, chociaż jej szukał ze łzami. 18. Nie podeszliście do góry, która da się dotknąć, do gorejącego ognia, ciemności, mroku i nawałnicy; 19. do dźwięku trąby oraz głosów słów, którzy ci, co je słyszeli błagali, aby nadto nie został im dodany jakiś nakaz. 20. Bo nie mogli unieść tego, co jest postanowione: Choćby nawet zwierzę dotknęło się góry, zostanie ukamienowane, albo zastrzelone pociskiem z łuku. 21. A tak straszne to było zjawisko, że Mojżesz powiedział: Jestem napełniony bojaźnią i drżący. 22. Ale wy podeszliście do góry Syjon, do miasta żyjącego Boga, do niebiańskiej Jerozolimy oraz niezliczonej ilości aniołów; 23. do uroczystego zgromadzenia, zboru pierworodnych zapisanych w niebiosach, do Boga sędziego wszystkich oraz do duchów sprawiedliwych, które doszły do doskonałości. 24. Także do pośrednika Nowego Testamentu Jezusa, oraz do krwi pokropienia, silniej

mówiącej niż Abła. **25.** Uważajcie, byście się nie wymawiali Temu, co mówi. Gdyż jeśli tamci wymawiając się nie uciekli temu, co prowadził sprawy Boga na ziemi; daleko bardziej my, jeśli wymawiamy się Temu z niebios. **26.** Jego głos potrząsnął wtedy ziemią, a teraz obwieścił, mówiąc: Ja jeszcze raz wstrząsnę nie tylko ziemią, ale i Niebem. **27.** Czyli to „jeszcze raz” objawia usunięcie rzeczy, które są wstrząsane, ponieważ są stworzone; aby pozostały te, które nie są wstrząsane. **28.** Dlatego przyjmując niezachwiane królestwo, obyśmy posiadali łaskę, przez którą służymy Bogu w miły sposób, pośród godności i pobożności. **29.** Bowiem nasz Bóg jest także ogniem trawiącym.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012